

ring fra de filantropiske Byggeforeninger. Men jeg indrømmer, at efter den Fortolkning, den højtærede Finansminister har givet, er det for mig uden ringeste Betydning, enten det bliver staaende eller ej. Min Udtalelse er nærmest foranlediget ved de Udtryk, der er brugte i Folketingets Betænkning, idet jeg synes, der har været noget uklart i dette Forhold, og at der endnu er nogen Uoverensstemmelse mellem Betænkningens Ordlyd og Udtalelser af Folketingsordføreren og Ministeren. Maaske man gennem en Udtalelse af den højtærede Finansminister her kunde faa dette Forhold yderligere klarlagt.

Da jeg, som sagt, har Indtrykket af, at Lovforslaget holder sig indenfor den Ramme, der een Gang er afstukket her, og da jeg ellers kan slutte mig til Lovforslaget, kan jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Christiansen: I Lighed med foregaaende Talere vil jeg gerne give dette lille Lovforslag en Anbefaling med paa Vejen. Jeg siger udtrykkelig dette lille Lovforslag, for det griber jo ikke dybt ind i de bestaaende Forhold og rammer ikke i Bunden, naar ikke de Befolkningslag herhjemme, for hvem Boligspørgsmaalet har den største Betydning, nemlig de allerfattigste.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til den Grænse — 80 pCt. af Ejendomsskylden —, der i Loven er sat for Laanets Størrelse, og det ærede Medlem ønskede at vide, om der var lidt Tab paa Laan, der er ydede i Henhold til de tidligere Love. Jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende føler mig ikke forurologet af de 80 pCt., saa meget mindre som vi i Københavns Kommune overfor disse Sammenslutninger, Boligforeninger og lignende, er gaaet endnu videre; hvis jeg ikke husker fejl, tilbyder vi ved Salg af Jord o. s. v. at lade staa indtil 85 pCt. af Ejendomsskylden. Her er kun Tale om 80 pCt., og her synes jeg i og for sig, Lovforslagets Svaghed ligger, en Svaghed, som gør, at det kun faar Betydning for et meget ringe Antal Mennesker. Man vil nemlig have, at det skal være en samlet Prioritet, og man vil ikke tillade, at der staa andre Prioriteter foran Statsmidlerne. Hvis man vilde tillade Byggeforeninger at optage almindelige, amortisable Kreditforeningslaan som en første Prioritet og saa at supplere den med Statslaan op til de 80 pCt., vilde 4 Gange saa mange Mennesker kunne blive hjulpet

til Ejendom paa den Maade. Det har man ikke villet, skønt det er mig ikke muligt at se, at man i og for sig derved løb større Risiko for Statens Midler end ved at have det samlede Beløb. Her er Tale om at anvende 500,000 Kr. om Aaret i nogle Aar, og det vil vel højt regnet sige, at en 100 Mennesker om Aaret her i Landet kan faa sig en lille Hytte ved Hjælp af disse Penge. Det er jo ikke noget svimlende Tal i Forhold til det Forbrug, der maa være Landet over som Følge af den stadig voksende Befolkningsmængde. Jeg skønner vel ikke meget fejl, naar jeg siger, at der med et rundt Tal er Brug for en 8,000, maaske 8—10,000 nye Hjem hvert eneste Aar, og saa spiller det jo ikke nogen overdreven social Rolle, at henvend 100 Mennesker paa denne Maade kan komme lidt lettere til en lille Ejendom, end de vilde kunne under almindelige Forhold.

Jeg skal ikke her polemisere mod den Rente, der er fastsat. Jeg erkender, at de, der ad denne Vej kan faa en Bolig, selvfølgelig bliver bedre stillet end de, der skal tage Kreditforeningslaan og til 2den Prioritet Hypotekforeningslaan og bære det Kurstab, som dermed følger. Ganske naturligt er det selv med de 4 pCt. en Fordel for dem, der er saa heldigt stillede, at de selv kan bidrage noget og altsaa opnaa et saadant Laan.

Der blev, jeg tror af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) og af det ærede Medlem for 6te Kreds (Theilmann); der sidst havde Ordet, ytret nogen Tvivl med Hensyn til de 5 Aars Afdragsfrihed. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at selv om man nu laaner Folk, lad os sige, de 80 pCt. af Ejendomsskylden, og de maaske selv møder med de 10 pCt. i Lønnen, saa bliver der alligevel en Margin mellem dette og det, Ejendommen virkelig koster, og det vil tidt være Haandværkerne, der bygger disse Huse, som der har en Restgæld, der gerne skal afvikles hurtigt. Der er fornylig her i Nærheden paa Københavns Grund blevet bygget en Del Ejendomme; hvor det ikke alene er Haandværkerne, der faar Penge til gode, men hvor det er ordnet paa samme Maade, som det er mig bekendt, at man har det i adskillige andre Kommuner, at de bestaaende Elektricitetsværker for Eksempel lægger Ledninger ind i Ejendommen og Lejlighederne paa Betingelse af en meget kortvarig Amortisation. Derfor synes det mig meget sundt og fornuftigt, at Ejerne er fritagne for Afdrag paa Statslaanet i de 5 Aar. Det vil ikke gaa saaledes, som det